

HET C2SC IN EEN NIEUWE JAS, EEN NIEUWE OMGEVING EN ONZEKERE TOEKOMST

Kolonel J.P. Duckers, Commandant C2SC

De al lang aangekondigde verhuizing van het C2SC en de School VBDD is er nu eindelijk van gekomen. De bakermat is losgelaten en een nieuwe plek is gevonden in het mooiste en modernste gebouw van de Bernhardkazerne in Amersfoort.

De verhuizing vond plaats terwijl de krijgsmacht voor een zware opgave staat om op korte termijn structureel enkele honderden miljoenen euro's te bezuinigen. Het betrekken van een onder architectuur ontworpen gebouw met daarin nog wat nieuwbouw-kinderziektes in deze tijd van financiële reductie voelt nogal dubbel. Desalniettemin is het zaak om vooruit te kijken en kansen die er zijn te verzilveren. Ik zal daarom kort ingaan op de voordelen van de verhuizing om vervolgens even stil te staan bij enkele uitdagingen voor de toekomst en wat dit mogelijk betekent voor commandovoeringondersteuning in het algemeen en voor het C2SC in het bijzonder.

De successen van het C2SC in het verleden zijn voornamelijk toe te dichten aan de nauwe samenwerking tussen ontwikkelaars en gebruikers. Van niets iets maken in een omgeving waar nog niets is trekt altijd snel de aandacht en je wint er prijzen mee. Successen uit het verleden zijn echter geen garanties voor de toekomst. Evolutionair ontwikkelen valt en staat bij interactie met gebruikers. Deze gebruikers zijn echter de afgelopen jaren door de snelle veranderingen in de ICT, telefonie en netwerktoepassingen gewend en verwend geraakt. Daarnaast eiste de missie in Afghanistan veel aandacht en tijd waardoor eenheden niet in de gelegenheid waren om bij te dragen aan evolutionair ontwikkelen. Gaandeweg raakte het C2SC het contact kwijt met de gebruiker. In Amersfoort is in ieder geval de geografische afstand minimaal en is het weer tijd om met het OTC-Manoeuvre en OTC-Operatiën een innige relatie aan te gaan. Zij zijn immers vertegenwoordigers van de hoofdgebruikers van de systemen en applicaties die het C2SC ontwikkelt en beheert.

Een tweede niet te onderschatten voordeel is dat alle secties van het C2SC nu onder een dak zitten en niet, zoals in Ede, verdeeld over diverse gebouwen en kazernes. Dit verhoogt de interne communicatie en coördinatie en komt uiteindelijk ten goede aan de kwaliteit.

Het derde voordeel is de co-locatie met de School VBDD. De school is een niet te mis-

sen schakel in de implementatie van applicaties. Naast kennisproductie genereren nieuwe applicaties bijna altijd een opleidingsinspanning van de gebruikende eenheden.

De verhuizing biedt dus voornamelijk kansen voor wat een erg onzekere toekomst lijkt te zijn. Wat de bezuinigingen gaan betekenen is nog onduidelijk. Om in te spelen op een onzekere toekomst is het goed om even te reflecteren. Waarom doen we de dingen zoals we ze doen? In ieder geval proberen we het moderne gevechtveld met al zijn diversiteiten te digitaliseren om een hogere tempo van commandovoering te bewerkstelligen. Een hoog tempo is immers randvoorwaardelijk voor het behoud van initiatief. Daarnaast moet digitalisering leiden tot informatiedominantie waardoor betere besluiten worden genomen. De korporaal op een checkpoint neemt levensbepalende besluiten en wij moeten zorgen dat hij dat zo goed mogelijk kan doen. De rol van de VBDD is verschoven van communicator naar ondersteuner van de commandovoering. Om die rol goed in te vullen is kennis vereist van enerzijds commandovoeringsprocessen en doctrine en anderzijds van de (on)mogelijkheden van C2 ondersteunende systemen en applicaties.

De omgeving waarin we opereren is zeer complex. Er zijn diverse spelers, militair en civiel die een actor van invloed zijn, moderne technieken zijn commercieel ter beschikking gekomen voor een ieder, en we zien dat de snelheid waarin technologische innovaties zich voltrekken toeneemt. Om hierin als C2SC een rol te kunnen blijven spelen zijn een aantal andere kernwaarden noodzakelijk.

TOEKOMSTVAST, GOEDKOPER DOOR EENVOUDIGER EN KIEZEN VOOR GOED GENOEG!

Toekomstvast betekent dat we de tijd nemen om goed na te denken over diverse mogelijkheden en dat we kiezen voor oplossingen die backwards compatible zijn en onafhankelijk zijn van hardware. Hardware heeft namelijk de eigenschap snel te verouderen en vervanging kost veel geld. Daarnaast moet de gebruiker niet overspoeld

worden met snel op elkaar volgende versies en releases. Een landmacht die aan het recupereren is van de grootste na-oorlogse inspanning heeft geen hoog adaptatieniveau. Het tempo van evolutionair ontwikkelen wordt bepaald door dat adaptatieniveau en niet door de ontwikkelaar.

Eenvoudig moet leiden tot een lagere opleidings- en beheersinspanning. Er moet aansluiting worden gevonden met civiele applicaties en toepassingen. Intuïtieve bediening van applicaties die lijken op de manier waarom we thuis ook werken. OSIRIS/BMS op een iPad en VOSS met een smartphone. De huidige applicaties zijn te ingewikkeld en moeilijk te beheren. Perfectie is de vijand van goed genoeg.

Goed genoeg betekent concessies doen. Hierbij moeten we de markt op zonder het *not invented here syndroom*. Wat is er al beschikbaar dat met kleine aanpassingen voldoet aan de behoefte? Hier moet de rol van smart integrator echt tot zijn recht komen. Dat wat we goedkoper kunnen sourcen moeten we zeker niet zelf doen.

Innovatie is noodzakelijk om voortdurend op veranderingen in te spelen, maar innovatie is niet een hoofdproces. Innovatie is een onderstroom die aangestuurd en gericht moet plaatsvinden.

Ik heb hierboven enkele richtingen aangegeven. Het belangrijkste is echter dat je alleen klaar bent voor de toekomst indien je bereid bent het verleden achter je te laten. De verhuizing naar Amersfoort lijkt me hiervoor een prima start.